

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **J. P.**, zast. Mgr. Petrem Kuchtíkem, advokátem se sídlem Renneská třída 393/12, Brno, proti žalovanému: **Městský soud v Brně**, se sídlem Polní 39, Brno, o žalobě na určení neplatnosti rozhodnutí soudu nižší instance, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2017, č. j. 31 A 29/2017 – 4,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasně podanou kasační stížností brojí žalobce, jakožto stěžovatel, proti shora označenému usnesení (dále jen „napadené usnesení“) Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Napadeným usnesením krajský soud odmítl stěžovatelovu žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V odůvodnění napadeného usnesení krajský soud uvedl, že stěžovatel v žalobě netvrdil ani nedoložil, že by jí napadal rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Naopak, stěžovatel se svým návrhem u krajského soudu domáhal zásahu vůči žalovanému ve věci vedené u žalovaného pod sp. zn. 66E 129/2016 a 66E 128/2016. V obou případech se přitom jedná o řízení exekuční, vedené právě Městským soudem v Brně. Krajský soud si pro posouzení přípustnosti stěžovatelovy žaloby vyžádal příslušné soudní spisy žalovaného a zjistil, že žaloba v obou případech směřuje proti rozhodnutí soudu v rámci výkonu soudní moci. Takové soudní rozhodnutí nemůže být dle krajského soudu rozhodnutím či postupem orgánu v oblasti veřejné správy ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a proto se proti němu nelze bránit žalobou ve správním soudnictví ve smyslu § 65 a násl. téhož zákona.

Podáním ze dne 20. 4. 2017 požádal stěžovatel o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud tuto žádost zamítl výrokem I. usnesení ze dne 26. 4. 2017, č. j. 2 As 95/2017 – 48. Výrokem II. tohoto usnesení pak stěžovatele vyzval k zaplacení

soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti, a to ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení stěžovateli. Usnesení bylo stěžovatelově zástupci doručeno dne 27. 4. 2017. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. „[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.“ Konec lhůty k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost proto připadl na čtvrtek 4. 5. 2017. Příslušný poplatek nebyl stěžovatelem ve stanovené lhůtě zaplacen, a nestalo se tak ani po marném uplynutí lhůty.

Dle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“

Jak již bylo uvedeno výše, stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti; neučinil tak ani po uplynutí lhůty (srov. § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích), ačkoli byl Nejvyšším správním soudem o následku nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost předem poučen (§ 9 odst. 3 téhož zákona). Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než v souladu s výše citovaným ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o kasační stížnosti zastavit.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. května 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu